

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS KLAIPĖDOS APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. vasario 20 d. Nr. 21RE2-78 (AG2-26/14-2026)

Klaipėda

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Klaipėdos apygardos skyrius (toliau – ir Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Marinos Adomaitės, Vilijos Astrauskienės (posėdžio pirmininkė ir pranešėja), Ingos Drąsutavičienės, sekretoriaujant Margaritai Žiobakaitei, dalyvaujant pareiškėjui X. Y., atsakovės Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos atstovei Z. Y.,

2026 m. vasario 19 d. viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu būdu išnagrino administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. Y. skundą atsakovei Užimtumo tarnybai prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Kauno klientų aptarnavimo departamento Prienų skyriaus vedėjo 2025 m. gruodžio 30 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl veiksmų su statusais ir registracija Užimtumo tarnyboje“ dalies panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

Komisijoje priimtas nagrinėti pareiškėjo X. Y. skundas atsakovei Užimtumo tarnybai prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – ir Užimtumo tarnyba), kuriuo pareiškėjas prašo panaikinti Užimtumo tarnybos Kauno klientų aptarnavimo departamento Prienų skyriaus vedėjo 2025 m. gruodžio 30 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl veiksmų su statusais ir registracija Užimtumo tarnyboje“ (toliau – ir Sprendimas) dalį, kuria panaikintas jam bedarbio statusas, kaip neteisėtą ir nepagrįstą ir įpareigoti atsakovę per Lietuvos administracinių ginčų komisijos nustatytą terminą priimti naują sprendimą, atitinkantį teisės aktų reikalavimus, įvertinant pareiškėjo individualias aplinkybes, proporcingumo principą ir teisėtų lūkesčių apsaugą.

Skunde nurodo, kad Sprendimas lėmė informacijos perdavimą Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybai, dėl ko buvo nutrauktas pareiškėjui nedarbo socialinio draudimo išmokos mokėjimas. Pareiškėjas mano, kad Sprendimas buvo priimtas neišsamiai įvertinus galimas priemones.

Pareiškėjas informuoja, kad buvo registruotas Užimtumo tarnyboje kaip bedarbis, bendradarbiavo su institucija. Nurodo, jog 2025 m. lapkričio mėnesį neatvyko į suplanuotą konsultaciją. Po šio neatvykimo su pareiškėju buvo susisiektas telefonu, jis pateikė paaiškinimą ir vėliau atvyko į Užimtumo tarnybą, tęsė bendradarbiavimą ir suderino kitos konsultacijos datą – 2025 m. gruodžio 29 d. Nurodo, jog į vėlesnę konsultaciją neatvyko dėl neatsargumo. Pažymi, kad visi neatvykimai buvo nepiktybiški, sąmoningai nesiekė vengti pareigų. Teigia, jog tuo laikotarpiu pareiškėjo gyvenime vyko esminiai pokyčiai – persikėlė gyventi į kitą miestą (duomenys neskelbtini), aktyviai mokėsi individualiuose barberių kursuose ir ieškojo darbo pagal įgyjamą specialybę. Šios aplinkybės lėmė didelį užimtumą ir dėmesio išskaidymą, dėl ko neatvykimai įvyko dėl neatsargumo ir žmogiškos klaidos, o ne dėl piktavališko pareigų nevykdymo.

Pažymi, jog pareiškėjo atvejis priskirtinas situacijai, kai asmuo dėl neatsargumo, esant

realioms gyvenimo aplinkybėms, laikinai neįvykdo pareigų, tačiau iš esmės siekia mokytis, dirbti ir integruotis į darbo rinką. Nurodo, jog po pirmojo neatvykimo bendradarbiavo ir sutiko su nauja konsultacijos data bei siekia profesinio tobulėjimo ir darbo paieškos. Mano, jog tai patvirtina, kad nebuvo piktybinio elgesio, kuris pateisintų griežčiausios sankcijos taikymą.

Dėl teisėtų lūkesčių apsaugos principo pažymi, jog po pirmojo neatvykimo į suplanuotą konsultaciją jam nebuvo panaikintas bedarbio statusas, o priešingai – buvo tęsiamas bendradarbiavimas ir suderinta kita konsultacijos data ir suteikta galimybė tęsti dalyvavimą programoje. Šios aplinkybės sudarė pagrįstą lūkestį, kad pavienė klaida neturės automatinės įtakos pareiškėjo statusui Užimtumo tarnyboje ir, kad institucija įvertins visus galimus sprendimo variantus, įskaitant švelnesnes priemones. Nurodo, jog Konstitucinio Teismo praktikoje pabrėžiama, kad sprendimų priėmimo metu socialinių teisių srityje turi būti vertinami asmens teisėti lūkesčiai ir priemonių proporcingumas. Teigia, jog pareiškėjo atveju šie aspektai nebuvo pakankamai įvertinti priimant Sprendimą, nes nebuvo įvertinta galimybė taikyti mažiau ribojančias priemones, atsižvelgiant į bendradarbiavimo istoriją ir individualias aplinkybes.

Dėl proporcingumo principo pareiškėjas nurodo, kad pagal Konstitucinio Teismo suformuotą praktiką, valstybės institucijų taikomos priemonės turi būti proporcingos siekiamam tikslui, t. y. tinkamos, būtinos ir ne per griežtos, palyginti su padaryto pažeidimo pobūdžiu. Nurodo, jog bedarbio statuso panaikinimas yra griežčiausia įmanoma priemonė, turinti reikšmingas socialines pasekmes (socialinių garantijų ir pajamų praradimas). Teigia, kad pareiškėjo atveju nebuvo vertinama galimybė taikyti švelnesnes priemones, nebuvo įvertinta, ar tikrai būtina iš karto taikyti griežčiausią sankciją, nebuvo įvertintos individualios aplinkybės. Vertinant priemonės proporcingumą, svarbu pabrėžti, kad proporcingumas reiškia ne tik priemonės tinkamumą siekiamam tikslui, bet ir jos būtinumą bei neperteklinį pobūdį. Nors Užimtumo tarnybos tikslas – užtikrinti bendradarbiavimą su bedarbiu yra teisėtas, pareiškėjas teigia, jog Sprendime nebuvo įvertinta, ar šiam tikslui pasiekti būtų pakakę švelnesnių priemonių, pavyzdžiui, išpėjimo ar papildomų konsultacijų, todėl taikytas Sprendimas nepatenkino proporcingumo kriterijų.

Dėl viešojo administravimo principų pažeidimo pareiškėjas pažymi, kad pagal Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymą, viešojo administravimo subjektai privalo veikti rūpestingai, bendradarbiauti su asmenimis, vertinti individualias aplinkybes, siekti sprendimų, kurie padėtų asmeniui įgyvendinti jo teises, o ne tik formaliai konstatuotų pažeidimą. Teigia, jog pareiškėjo atveju, prieš priimant Sprendimą Užimtumo tarnyba neįvertino galimybės taikyti švelnesnes priemones, nebuvo įvertinta, kad pareiškėjas persikėlė gyventi į kitą miestą, nebuvo siekiama tęsti bendradarbiavimą mažiau ribojančiomis priemonėmis.

Pareiškėjas nurodo, jog supranta, kad institucijos vadovaujasi teisės normomis, tačiau viešasis administravimas negali būti visiškai atitrūkęs nuo realaus gyvenimo. Teigia, kad jo klaida buvo neatsargumas, o ne pareigų ignoravimas, įtemptas laikotarpis yra tiesiogiai susijęs su mokslais ir aktyvia darbo paieška, t. y. su tais pačiais tikslais, kurių siekia Užimtumo tarnyba. Nurodo, jog sąžiningai dirbo visą reikiamą darbo laikotarpį, už kurį pagal įstatymą jam priklauso išmokos, todėl vienas pavienis incidentas neturėtų būti pagrindas jų nemokėti. Pareiškėjas prašo jo situaciją vertinti ne kaip piktnaudžiavimą sistema, o kaip žmogišką klaidą, kuri galėjo ir turėjo būti sprendžiama švelnesnėmis priemonėmis. Konstitucinio Teismo praktikos pagrindu teigia, kad sprendimų ribojimas socialinių teisių srityje turi būti ypač pagrįstas ir individualizuotas, atsižvelgiant į ribojimo pasekmes asmens socialinei padėčiai. Nurodo, jog Užimtumo tarnybos Sprendimas turi reikšmingą poveikį pareiškėjo galimybėms dalyvauti programoje ir gauti socialines garantijas, todėl toks Sprendimas negali būti grindžiamas vien formaliu pavienių pareigų pažeidimo konstatavimu.

Pareiškėjas posėdžio metu palaikė skundo reikalavimus ir prašė skundą tenkinti jame ir posėdžio metu išdėstytų motyvų pagrindu.

Atsakovė Užimtumo tarnyba prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Komisijai pateikė atsiliepimą, kuriuo prašo atmesti pareiškėjo skundą kaip nepagrįstą.

Atsiliepime nurodo, kad pareiškėjas Užimtumo tarnyboje buvo registruotas nuo 2025 m. rugpjūčio 14 d. Užsiregistravus pareiškėjui buvo sudarytas individualus užimtumo veiklos planas

(toliau – IUVP), aptartos jame numatytos priemonės bei jų svarba siekiant pagrindinio tikslo. Nurodo, jog pareiškėjas informavo, kad mokosi barberiu (duomenys neskelbtini), kursai truks 2 mėnesius, planuoja dirbti pagal verslo liudijimą (Vyru ir moterų kirpyklų veikla). Kadangi pareiškėjas nurodė aiškias savo užimtumo ribas, buvo laukiama, kol pareiškėjas baigs kursus ir pradės savarankišką veiklą, tačiau iki pat lapkričio mėnesio pabaigos savarankiška veikla nebuvo pradėta, neinformavo apie planuojamą darbo pradžios datą. Informuoja, jog 2025 m. gruodžio 3 d. su pareiškėju buvo susisiektas telefonu, pareiškėjas buvo kviečiamas 2025 m. gruodžio 18 d. 10 val. atvykti į Užimtumo tarnybą dalyvauti konsultavimo grupėje. Nurodo, jog 2025 m. gruodžio 18 d. pareiškėjas neatvyko ir neinformavo apie neatvykimo priežastis, nebuvo galimybės ir susisiekti nurodytu telefono numeriu. Atsižvelgiant į tai, 2025 m. gruodžio 18 d. Užimtumo tarnyba išsiuntė pareiškėjui kvietimą Nr. (duomenys neskelbtini) (toliau – Kvietimas) atvykti į Užimtumo tarnybą sudaryti naują IUVP, pasikeitus aplinkybėms / pasikeitus užimtumo tikslams, t. y. nepradėjus savarankiškos veiklos pagal planuotą įgyti kompetenciją. Kvietime buvo pateikta aiški informacija, kad pareiškėjas turi atvykti iki 2025 m. gruodžio 29 d. 8:20 val., t. y. pareiškėjui buvo duota laisvė jam patogiu metu nuo 2025 m. gruodžio 18 d. iki 2025 m. gruodžio 29 d. atvykti į Užimtumo tarnybą. Kvietimas buvo išsiųstas registracijos metu pareiškėjo pateiktu elektroniniu paštu (tuo pačiu, kuris nurodytas ir skundo rekvizituose). Nurodo, jog iki 2025 m. gruodžio 29 d. pareiškėjas neatvyko į Užimtumo tarnybą, neinformavo apie neatvykimo priežastis, todėl registracija Užimtumo tarnyboje buvo nutraukta, be svarbių priežasčių neatvykus į Užimtumo tarnybą nustatytu laiku sudaryti IUVP (Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 6 punktas).

Atsakovė teigia, jog pareiškėjo teiginiai, kad Užimtumo tarnyba neatsižvelgia į neatvykimo pobūdį, kad pirmą kartą neatvykus nebuvo panaikintas statusas, todėl jam sukėlė lūkestį, kad jo neatvykimai neturės įtakos jo statusui, nėra pagrįsti ir negali būti laikytini kaip argumentai. Užimtumo tarnybos veiksmas, kad po pirmo neatvykimo nebuvo panaikintas statusas tik teikia išvadą, kad Užimtumo tarnybos tikslas – ne išregistruoti asmenis, o teikti jiems paslaugas ir padėti įsitvirtinti darbo rinkoje, tačiau asmeniui neišreiškus noro (neatvykus numatytu laiku ir antrą kartą), paslaugos priverstine tvarka nėra suteikiamos. Nurodo, jog pareiškėjas nevykdė savo, kaip bedarbio pareigų atsisakydamas atvykti sudaryti IUVP. Pabrėžia, kad suteikus bedarbio statusą, asmeniui atsiranda ne tik teisės, bet ir pareigos, kurias privalo vykdyti. Teigia, jog pareiškėjo netinkami veiksmai aiškiai rodo, kad asmuo nebuvo motyvuotas tinkamai vykdyti savo kaip bedarbio pareigas, nors su pareigomis registruodamasis buvo supažindintas. Atkreipia dėmesį ir į tai, jog pareiškėjui tai ne pirmą registraciją Užimtumo tarnyboje, o jau ketvirtą, todėl bedarbio teisės ir pareigos pareiškėjui buvo tikrai žinomos. Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 4 ir 6 dalių nuostatų pagrindu nurodo, kad atsižvelgiant į svarbias priežastis, kurių sąrašas yra baigtinis, ir nesant išvardintoms priežastims, nelaikoma, kad buvo neatvykta į Užimtumo tarnybą sudaryti IUVP dėl svarbių priežasčių.

Atsiliepime atsakovė nurodo Užimtumo tarnybos direktoriaus 2022 m. liepos 4 d. įsakymu Nr. V-196 patvirtinto Darbo rinkos paslaugų teikimo darbo ieškantiems asmenims ir darbdaviams tvarkos aprašo 3 priedo skilties „Bedarbio pareigos“ 5, 8 ir 9 punktų nuostatas, susijusias su Užimtumo tarnybos tikslų įgyvendinimu ir darbo ieškančių pareigomis. Taip pat atkreipia dėmesį, į administracinių teismų praktiką, sprendžiant ginčus dėl sprendimų, kuriais nutraukiamas bedarbio statusas (pvz., Klaipėdos apygardos administracinio teismo 2013 m. gegužės 17 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. I-576-162/2013). Nurodo, jog šiuo atveju, pareiškėjas neįvykdė savo kaip bedarbio pareigos ir per nustatytą laikotarpį neatvyko į Užimtumo tarnybą sudaryti IUVP be svarbių priežasčių, nurodytų Užimtumo įstatyme (24 straipsnio 6 dalis), todėl už pažeidimus buvo išregistruotas ir neteko bedarbio statuso Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 6 punkto pagrindu. Pažymi, jog pareiškėjas buvo tinkamai informuotas apie bedarbio statuso panaikinimą – išsiunčiant jam lydraštį su Sprendimo išrašu elektroniniu paštu. Pareiškėjas taip pat buvo informuotas, kad gali registruotis pakartotinai Užimtumo tarnyboje bedarbio statusu ne anksčiau, kaip po 6 mėnesių, t. y. 2026 m. birželio 29 d. (Užimtumo įstatymo 22 straipsnio 6 dalis).

Apibendrinama atsiliepime išdėstytus argumentus, atsakovė daro išvadą, kad Sprendimas panaikinti bedarbio statusą yra pagrįstas objektyviais duomenimis ir teisiniais pagrindais, todėl yra pagrįstas ir teisėtas.

Atsakovės atstovė posėdžio metu prašė atmesti skundą atsiliepime ir posėdžio metu nurodytų argumentų pagrindu.

Skundas atmestinas.

Nagrinėjamas administracinis ginčas kilo dėl Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Kauno klientų aptarnavimo departamento Prienų skyriaus vedėjo 2025 m. gruodžio 30 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl veiksmų su statusais ir registracija Užimtumo tarnyboje“ dalies, kuria panaikintas bedarbio statusas pareiškėjui X. Y. (Sprendimo (duomenys neskelbtini) priedas, eil. Nr. (duomenys neskelbtini)), teisėtumo ir įpareigojimo atlikti veiksmus pagrįstumo.

Nustatyta, jog pareiškėjas buvo registruotas Užimtumo tarnyboje bedarbio statusu 2025 m. rugpjūčio 14 d.

2025 m. rugpjūčio 28 d. Darbo ieškančio asmens apsilankymų kortelėje pažymėta, jog sudarytas individualus užimtumo veiklos planas, su pareiškėju aptartos jame numatytos priemonės bei jų svarba siekiant pagrindinio tikslo. Nurodyta, jog pareiškėjas informavo, kad mokosi barberiu (duomenys neskelbtini), kursai truks 2 mėnesius, planuoja dirbti pagal verslo liudijimą. Kito apsilankymo tikslu pažymėta „Laikina veikla pagal verslo liudijimą“, kito apsilankymo data – 2025 m. lapkričio 19 d. Kortelė pasirašyta pareiškėjo ir Užimtumo tarnybos specialisto.

2025 m. lapkričio 21 d. telefoninio pokalbio tarp pareiškėjo ir Užimtumo tarnybos specialistės įrašo duomenimis, pareiškėjas neatvyko 2025 m. lapkričio 19 d. į konsultaciją Užimtumo tarnyboje. Pareiškėjas buvo pakviestas atvykti 2025 m. lapkričio 26 d. 13.40 val.

2025 m. gruodžio 3 d. telefoninio pokalbio tarp pareiškėjo ir Užimtumo tarnybos specialistės įrašo duomenimis, pareiškėjas buvo pakviestas atvykti 2025 m. gruodžio 18 d. 10 val. į konsultavimo grupę „Pasiruošimas darbo pokalbiui“, pareiškėjui išaiškinta, jog dalyvavimas Užimtumo tarnybos organizuojamose veiklose yra būtinas.

Užimtumo tarnybos informacinės sistemos duomenimis 2025 m. gruodžio 18 d. pareiškėjas neatvyko dalyvauti konsultavimo grupėje, su juo susisiekti telefonu nebuvo galimybės (nepasiekiamas), registruotu laišku išsiųstas kvietimas atvykti į Užimtumo tarnybą sudaryti naują IUVP.

Užimtumo tarnyba 2025 m. gruodžio 18 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) „Kvietimas atvykti“ prašė pareiškėjo iki 2025 m. gruodžio 29 d. 8:20 val. atvykti į Užimtumo tarnybos Kauno klientų aptarnavimo departamento Kauno Prienų skyriaus 3 kabinetą pas pareiškėją aptarnaujančią specialistę A. Y. sudaryti individualų užimtumo veiklos planą. Nurodė, jog jei darbo paieškos toliau vykdyti nepageidauja ir registracija Užimtumo tarnyboje jam nėra reikalinga, prašė apie tai informuoti aptarnaujančią vyr. specialistą nurodytais kontaktais iki 2025 m. gruodžio 29 d. Informavo, kad pareiškėjo neatvykimas bus laikomas atsisakymu sudaryti individualų užimtumo veiklos planą ir bedarbio statusas bus panaikintas vadovaujantis Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 6 punkto nuostatomis. Nurodė, jog pakartotinai bedarbio statusu galės registruotis ne anksčiau nei po 6 mėnesių, t. y. 2026 m. birželio 28 d. Informavo, jog dėl papildomos informacijos gali kreiptis telefonu į aptarnaujančią vyr. specialistą.

2025 m. gruodžio 30 d. Užimtumo tarnybos Kauno klientų aptarnavimo departamento Prienų skyriaus vedėja priėmė sprendimą Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl veiksmų su statusais ir registracija Užimtumo tarnyboje“, kurio 4 punktu panaikino bedarbio statusą asmenims, nurodytiems (duomenys neskelbtini) priede. Sprendimo (duomenys neskelbtini) priedo (duomenys neskelbtini) eilutėje nurodyta, kad X. Y. bedarbio statuso panaikinimo data – 2025 m. gruodžio 30 d., faktinės aplinkybės ir teisinis panaikinimo pagrindas – be svarbių priežasčių neatvykus į Užimtumo tarnybą nustatytu laiku sudaryti individualaus užimtumo veiklos plano (Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 6 punktas).

2026 m. sausio 8 d. raštu Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl bedarbio statuso panaikinimo“ (toliau – ir Raštas) atsakovė informavo pareiškėją, kad 2025 m. gruodžio 29 d. pareiškėjui be svarbių priežasčių neatvykus į Užimtumo tarnybą sudaryti individualaus užimtumo veiklos plano, Sprendimu nuo 2025 m. gruodžio 30 d. pareiškėjo registracija Užimtumo tarnyboje yra nutraukta, panaikinant bedarbio statusą. Raštu pareiškėjas buvo informuotas, jog Užimtumo tarnybos Kauno klientų aptarnavimo departamento Prienų skyriuje pareiškėjas buvo įregistruotas 2025 m. rugpjūčio 14 d., jam

buvo suteiktas bedarbio statusas bei išduota Darbo ieškančio asmens atmintinė, kurioje nurodytos bedarbio teisės, pareigos ir atsakomybė. Išdėstė Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 6 punkto nuostatas ir informavo, kad vadovaujantis Užimtumo įstatymo 22 straipsnio 6 dalies nuostatomis, panaikinus bedarbio statusą dėl aukščiau nurodytų aplinkybių, pareiškėjo prašymu registracija Užimtumo tarnyboje gali būti tęsiama, priskiriant šio straipsnio 4 dalies 5 punkte nurodytą statusą (asmuo praradęs bedarbio statusą), o bedarbio statusas pakartotinai gali būti suteikiamas ne anksčiau kaip po 6 mėnesių nuo bedarbio statuso panaikinimo dienos, t. y. ne anksčiau kaip 2026 m. birželio 29 d. Prie Rašto pridėjo Sprendimą ir nurodė Sprendimo apskundimo tvarką.

Ginčo santykius reglamentuoja Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymas (toliau – ir VAĮ), Užimtumo įstatymas (redakcija, galiojusi nuo 2025 m. gegužės 31 d. iki 2025 m. gruodžio 31 d.), ir kiti teisės aktai.

Užimtumo įstatymas nustato pagrindines užimtumo formas ir jų sistemą, darbo ieškančių asmenų užimtumo rėmimo sistemos teisinius pagrindus, jos tikslą, uždavinius, užimtumo rėmimo politiką įgyvendinančių subjektų funkcijas, darbo rinkos paslaugų teikimo ir užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo organizavimą ir finansavimą, atsakomybę už nelegalų darbą, užsieniečių įdarbinimo tvarkos pažeidimus, nedeklaruotą darbą ir nedeklaruotą savarankišką veiklą (Užimtumo įstatymo 1 straipsnio 1 dalis). Pagal Užimtumo įstatymo 13 straipsnio 2 dalies 1 punktą, 16 straipsnio 1 dalį užimtumo rėmimo politiką įgyvendina Užimtumo tarnyba. Užimtumo įstatymo 16 straipsnio 3 dalies 1 punkte nurodyta, jog Užimtumo tarnyba teikia šiame įstatyme nustatytas darbo rinkos paslaugas ir įgyvendina šiame įstatyme nustatytas aktyvios darbo rinkos politikos priemones ir užimtumo didinimo programas. Pagal Užimtumo įstatymo 20 straipsnio 2 dalies 1 punktą, bedarbiai – vieni iš darbo ieškančių asmenų, registruotų Užimtumo tarnyboje, kuriems taikomos šiame įstatyme nustatytos aktyvios darbo rinkos politikos priemonės ir užimtumo didinimo programos. Bedarbiams, įsiregistravusiems Užimtumo tarnyboje, sudaromi individualūs užimtumo veiklos planai, kuriuose nurodomi bedarbio ir Užimtumo tarnybos įsipareigojimai dėl darbo rinkos paslaugų bedarbiui teikimo, aktyvios darbo rinkos politikos priemonių ir užimtumo didinimo programų įgyvendinimo bei bedarbio atsiskaitymo už savarankišką darbo paiešką ir Užimtumo įstatymo 5 straipsnio 3 punkte nurodytos veiklos vykdymą tvarka (Užimtumo įstatymo 31 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

Bedarbio statuso sustabdymo, atkūrimo ir panaikinimo pagrindai reglamentuoti Užimtumo įstatymo 24 straipsnyje. Minėto straipsnio 4 dalies 6 punkte nustatyta, jog bedarbio statusas panaikinamas, kai bedarbis be svarbių priežasčių neatvyksta į Užimtumo tarnybą nustatytu laiku priimti pasiūlymo dirbti arba sudaryti individualaus užimtumo veiklos plano, arba dalyvauti individualiame užimtumo veiklos plane numatytose aktyvios darbo rinkos politikos priemonėse, užimtumo didinimo programose ar naudotis šiame plane numatytais darbo rinkos paslaugomis. Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad svarbios priežastys, dėl kurių bedarbio statusas nėra panaikinamas atsiradus šio straipsnio 4 dalies 6 punkte nurodytoms aplinkybėms, yra šios: 1) stichinė nelaimė arba nelaimingas atsitikimas; 2) artimųjų giminaičių (tėvų ir vaikų, senelių ir vaikaičių, brolių ir seserų), sutuoktinio, sugyventinio, tėvių, įvairių mirtis; 3) vaiko iki 14 metų liga, šeimos narių priežiūra ar slaugymas; 4) pranešimas ar šaukimas bedarbiui vykti į teismą arba teisėsaugos ar kontrolės (priežiūros) funkcijas atliekančias institucijas ar įstaigas, laisvės atėmimas dėl administracinio arešto, sulaikymo, suėmimo; 5) šio straipsnio 5 dalyje nurodytos priežastys, t. y. liga, sužalojimas, nėštumas, likus 70 kalendorinių dienų iki gimdymo, gimdymas ir 56 kalendorinės dienos po gimdymo (komplikuoto gimdymo atveju arba gimus dviem ir daugiau vaikų – 70 kalendorinių dienų); Užimtumo tarnybos struktūrinio padalinio aptarnaujamoje teritorijoje paskelbta epidemija; užsiėmimas šio įstatymo 9 straipsnio 1, 5, 6 ir 7 punktuose nurodyta neatlygintinio užimtumo veikla (Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 5 dalis). Pagal Užimtumo įstatymo 22 straipsnio 1 dalies 6 punktą, viena iš būtinų sąlygų bedarbio statusui yra tiek savarankiškai, tiek naudojantis Užimtumo tarnybos teikiamomis darbo rinkos paslaugomis ieškoti darbo Lietuvos Respublikos Vyriausybės ar jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka.

Remiantis aptartu teisiniu reguliavimu sprendina, jog bedarbio statusas yra panaikinamas, kai bedarbis be svarbių priežasčių neatvyksta į Užimtumo tarnybą nustatytu laiku priimti pasiūlymo dirbti arba sudaryti individualaus užimtumo veiklos plano, arba dalyvauti individualiame užimtumo veiklos

plane numatytose aktyvios darbo rinkos politikos priemonėse, užimtumo didinimo programose ar naudotis šiame plane numatytomis darbo rinkos paslaugomis, išskyrus įstatyme numatytas išimtis. Įstatymų leidėjas numatė baigtinį sąrašą aplinkybių, kurioms esant bedarbio statusas negali būti panaikintas.

Byloje ginčo dėl aplinkybės, jog pareiškėjas neatvyko į Užimtumo tarnybą iki 2025 m. gruodžio 29 d. 8.20 val., nėra. Pareiškėjas skunde teigia, kad į Užimtumo tarnybą nurodytu laiku neatvyko dėl didelio užimtumo ir neatsargumo, bet ne dėl piktaivališko pareigų nevykdymo.

Kaip minėta aukščiau, Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 6 dalyje nustatytas baigtinis sąrašas aplinkybių, kurioms esant bedarbio statusas negali būti panaikintas bedarbiui neatvykus į Užimtumo tarnybą nustatytu laiku. Pažymėtina, jog pareiškėjas nei atsakovei, nei į bylą Komisijai nepateikė jokių duomenų, patvirtinančių bent vienos Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 6 dalyje numatytos priežasties egzistavimą iki 2025 m. gruodžio 29 d., t. y. tuo metu, kai pareiškėjas turėjo atvykti į Užimtumo tarnybą. Vadovaujantis Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 6 dalimi sprendina, jog pareiškėjo skunde Komisijai nurodytos neatvykimo priežastys (persikėlimas gyventi į kitą miestą, mokymasis barberių kursuose ir kita), kurios nepagrįstos jas patvirtinančiais įrodymais, negali būti vertintinos svarbiomis priežastimis, dėl kurių bedarbio statusas galėtų būti nepanaikinamas.

Pareiškėjas skundą grindžia tuo, kad neatvykimas laikytinas paviene klaida, padaryta dėl neatsargumo. Tačiau iš byloje pateiktų duomenų matyti, jog pareiškėjas ne kartą neatvyko į paskirtus susitikimus Užimtumo tarnyboje: pareiškėjas neatvyko 2025 m. lapkričio 19 d. į konsultaciją Užimtumo tarnyboje, o taip pat neatvyko ir 2025 m. gruodžio 18 d. dalyvauti konsultavimo grupėje, bei 2025 m. gruodžio 29 d. neatvyko į Užimtumo tarnybą sudaryti IUVP. Taigi, pareiškėjas net tris kartus neįvykdė savo, kaip bedarbio, pareigos, o taip pat neinformavo atsakovės apie negalėjimą atvykti nustatytu laiku, nenurodė neatvykimo priežasčių. Išdėstytu pagrindu sprendina, jog pareiškėjas savo nerūpestingu elgesiu, pasyvumu lėmė atitinkamų pasekmių atsiradimą – bedarbio statuso praradimą. Komisijos posėdžio metu pareiškėjas patvirtino, jog nesikreipė į atsakovę ir neteikė jai jokių duomenų, patvirtinančių bent vienos Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 6 dalyje numatytos svarbios priežasties egzistavimą 2025 m. gruodžio 29 d., taigi, atsakovei nekilo pareiga vertinti kokių tai papildomų aplinkybių priimant skundžiamą Sprendimą. Sprendina, jog byloje įrodyta faktinė aplinkybė, kad pareiškėjas neatvyko į Užimtumo tarnybą sudaryti IUVP be svarbios priežasties, todėl pareiškėjui Sprendimo dalimi bedarbio statusas buvo panaikintas pagrįstai, vadovaujantis Užimtumo įstatymo 24 straipsnio 4 dalies 6 punktu. Užimtumo įstatymas nenumato kitų galimų sprendimu ar veiksmų, kuriuos atsakovė galėtų (turėtų) atlikti bedarbiui nustatytu laiku be svarbių priežasčių neatvykus sudaryti IUVP, todėl pareiškėjo skundo argumentai dėl galimų švelnesnių priemonių, kitokio jo veiksmų (elgesio) vertinimo atmestini kaip nepagrįsti.

Vadovaujantis VAI 13 straipsnio 1 dalimi, viešojo administravimo subjektas tais atvejais, kai administracinio sprendimo kopija ar nuorašas negali būti pateikti arba kai administracinio sprendimo forma neleidžia užtikrinti visų VAI 10 straipsnio 5 dalyje reikalaujamų duomenų pateikimo, šie duomenys nurodytiems asmenims pateikiami raštu, pranešant apie priimtą administracinį sprendimą. Nagrinėjamu atveju nustatyta, jog Sprendimo (duomenys neskelbtini) priedo (duomenys neskelbtini) eilutėje nurodytas teisinis pagrindas, kuriuo panaikintas pareiškėjo bedarbio statusas, o Užimtumo tarnybos 2026 m. sausio 8 d. rašte Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl bedarbio statuso panaikinimo“, kuriuo pareiškėjui išsiųstas Sprendimas, buvo išsamiai nurodytos faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis motyvuotas priimtas administracinis sprendimas.

VAI 10 straipsnio 5 dalis numato, jog administracinis sprendimas turi būti motyvuotas bei pagrįstas objektyviais duomenimis (faktais) ir teisės aktų normomis ar kitomis administraciniam sprendimui įtakos turėjusiomis aplinkybėmis (5 ir 6 papunkčiai). Šios normos sietinos su viešojo administravimo subjekto veiklai keliamu įstatymo viršenybės principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektų veikla atitiktų VAI išdėstytus teisinius pagrindus, o administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti pagrįsti įstatymais (VAI 3 straipsnio 4 punktas).

Atsižvelgus į aptartas aplinkybes, Komisija sprendžia, jog Užimtumo tarnybos 2025 m. gruodžio 30 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl veiksmų su statusais ir registracija

Užimtumo tarnyboje“ dalis, kuria panaikintas bedarbio statusas pareiškėjui X. Y. (Sprendimo (duomenys neskelbtini) priedas, eil. Nr. (duomenys neskelbtini)), atitinka administracinio sprendimo turiniui keliamus VAĮ 10 straipsnio 5 dalies reikalavimus, yra teisėta ir pagrįsta, todėl jos naikinti nėra teisinio pagrindo. Netenkinus pagrindinio reikalavimo dėl Sprendimo dalies panaikinimo, nėra pagrindo tenkinti ir išvestinio reikalavimo įpareigoti atsakovę priimti naują sprendimą.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsniu, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

pareiškėjo X. Y. skundą atsakovei Užimtumo tarnybai prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos dėl Užimtumo tarnybos prie Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministerijos Kauno klientų aptarnavimo departamento Prienų skyriaus vedėjo 2025 m. gruodžio 30 d. sprendimo Nr. (duomenys neskelbtini) „Dėl veiksmų su statusais ir registracija Užimtumo tarnyboje“ dalies panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys gali apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Vilija Astrauskienė

Komisijos narės

Marina Adomaitė

Inga Drąsutavičienė